nerostů vyhražených ve smyslu odst. 3 téhož zák. ustanovení. Že by pak struska st-lem odvážená takovéto nerostné substance neobsahovala, stížnost netvrdí.

Pak však právem mohl žal. úřad uznati, že dělníci st-lovi, kteří tyto vyhražené nerosty v povrchových měrách st-li, resp. jeho právní předchůdkyni propůjčených, ze starých hald dobývají — třebas se tak dálo způsobem sebe primitivnějším (§ 123 hor. zák), — jsou zaměstnáni v hornictví ve smyslu § 2 zák. č. 242/22, a že proto podléhají pojistné povinnosti podle tohoto zákona.

Č. 10.359.

Zaměstnanci veřejní: O kvalifikaci kancelářských oficiantů ve veřejnoprávním poměru.

(Nález ze dne 18. února 1933 č. 2926.)

Věc: Ludevít G. v Rimavské Sobotě (adv. Dr. Arnošt Lebenhart z Prahy) proti ministerstvu vnitra o vyloučení z postupu do vyšších požitků.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Zemský úřad v Bratislavě vyslovil výnosem z 27. listopadu 1928, že st-l, vrchní kancelářský oficiant okresního úřadu v Rimavské Sobotě, měl podle dekretu býv. min. pro Slov. z 26. července 1926 č. 21.880 pres. adm. dosáhnouti zvýšení služného dnem 1. ledna 1929. Avšak vzhledem k tomu, že v důsledku jeho méně přiměřené kvalifikace za r. 1927, není doba od 1. ledna do 31. prosince 1927 započítatelná pro zvýšení služného, může dosáhnouti nejbližšího zvýšení služného teprve 1. ledna 1930, nevyskytnou-li se ještě další okolnosti, které by měly v zápětí podle platných předpisů vyloučení nebo odklad tohoto zvýšení. Nezapočítatelnost výše uvedené doby se zakládá na předpisu § 28 vl. nař. č. 113/26.

Proti tomuto výměru podal st-l námitky ze 7. prosince 1928, které opíral o to, že nebyl vzat v úvahu prvý bod odst. 2 § 28 cit. nař., podle kterého rozhodnutí o zvýšení služného má se odložiti až do nejbližší kvalifikace, která může býti označena aspoň dobrou. V celém roce 1928 jest st-lovo chování dobré, svěřené práce koná věrně a přesně, úřední hodiny dodržuje a z úřadu nikdy není vzdálen, žádal proto, aby zaražení postupu mu bylo prominuto. Zemský úřad v Bratislavě výnosem z 18. února 1929 vyslovil, že vzhledem na předpis 1. odst. č. 7 § 28 vl. nař. č. 113/26 nemůže na svém výnosu z 27. listopadu 1928 nic měniti.

Proti tomu podal st-l odvolání, v němž uváděl, že svého času proti kvalifikačnímu posudku »méně přiměřený« za rok 1927 podal odvolání, které do oné doby vyřízeno nebylo, které však po názoru st-le bude vyřízeno v jeho prospěch, poněvadž onen kvalifikační posudek mohl býti jenom vydán na základě omylu skutkového. Podle vysvědčení lékařského, byl v roce 1927 skutečně nemocen, což mu vadilo v řádném výkonu služby,

a nemohlo se to státi podkladem méně přiměřené kvalifikace. Kdyby min. tuto žádost zamítlo, žádal st-l, aby připojené lékařské vysvědčení z 26. února 1029 bylo postoupeno vrchní kvalifikační komisi.

Rozhodnutím kvalifikační komise při zemském úřadě v Bratislavě z 21. června 1929 byla st-lova stížnost proti kvalifikačnímu posudku za rok 1927 zamítnuta jako neopodstatněná. Když st-l na dotaz úřadu přes to na vyřízení svého odvolání setrval, nevyhovělo min. vnitra nař. rozhodnutím z 11. dubna 1930 jeho dovolání stran vyloučení ze zvýšeného služného a to z důvodu výměru v odpor vzatého.

Do tohoto výnosu jest podána stížnost, která vytýká, že méně přiměřená kvalifikace za rok 1927 nebyla v době vydání výměru zem. úřadu o zastavení postupu do vyšších požitků pravoplatnou a proto neměl úřad právo st-le z postupu vyloučiti, nanejvýše mohl postup odročiti až do pravoplatného ustanovení kvalifikace. Proti posouzení kvalifikace méně přiměřeně jest ostatně podána stížnost k nss, poněvadž st-l byl dodatečně od 1. ledna 1926 jmenován kancelářským pomocným úředníkem, z kterého důvodu neměl ani jeho bezprostřední představený právo kvalifikovati jej v roce 1927, nýbrž příslušelo tak kvalifikační komisi v Bratislavě.

Maje rozhodovati o této stížnosti musel nss předem podle § 4 zák o ss zkoumati z úřední povinnosti podklad vlastní své příslušnosti. Podle § 2 zák. o ss jest nss povolán rozhodovati pouze ve věcech, ve kterých někdo tvrdí, že nezákonným rozhodnutím neb opatřením správního úřadu byl ve svých subj. právech veřejných poškozen, tedy jedná-li se o spor ze služebního poměru zaměstnance u úřadu státního, jen tehdy, jde-li o služební poměr povahy veřejnoprávní, kdežto jedná-li se o spor ze služebního poměru zaměstnance povahy soukromoprávní, jest spor takový podle § 105 ústavní listiny a § 3 a) zák. o ss z příslušnosti nss-u vyloučen.

V daném případě jedná se o spor týkající se zvýšení služného st-le, který v době zahájení tohoto sporu byl kancelářským oficiantem. Služební poměr kancelářských oficiantů byl upraven vl. nař. ze 7. července 1926 č. 113 Sb. Podle ustanovení § 9 odst. 3 cit. vl. nař. jest služební poměr kancelářských oficiantů soukromoprávním. Zpravidla tedy není nss příslušným, aby ve sporech ze služebního poměru kancelářských oficiantů rozhodoval, poněvadž spory takové náležejí do kompetence řádných soudů. Než z této zásady jest shora citovaným vl. nař. v § 88 stanovena výjimka potud, že kancelářští oficianti (vrchní kancelářští oficianti), kteří nebyli podle § 7 odst. 7 plat. z. č. 103/26 ustanovení kancelářskými úředníky, stávají se po uspokojivé nepřerušené desítileté službě, započítatelné ve vlastnosti oficianta, pomocnými kancelářskými úředníky ve veřejnoprávním poměru, kterýžto poměr počíná podle § 89 odst. 1 téhož vl. nař. dnem po dovršení služby zmíněné v § 88.

Stížnost tvrdí, že se st-l stal pomocným kancelářským úředníkem ve veřejnoprávním poměru od 1. ledna 1926 a ze správních spisů, které byly nss-u předloženy v jiném případě téhož st-le (k č. st. 15.114/29) jest skutečně zřejmo, že zemský úřad v Bratislavě dekretem z 18. listopadu 1929, který byl st-li doručen dne 6. prosince 1929, ustanovil st-le podle § 88 vl. nař. č. 113/26 pomocným kancelářským úředníkem ve veřejno-

právním poměru a to se zpětnou účinností od 1. ledna 1926, resp. že vyslovil, že se st-l dnem 1. ledna 1926 stal takovýmto veřejnoprávním zaměstnancem. V době vydání nař. rozhodnutí byl tedy st-l již zaměstnancem ve veřejnoprávním poměru a jde proto o rozhodnutí ve smyslu § 2 zákona o ss, které podle předpisů tohoto zákona podléhá kognici nss-u.

Je-li tomu tak, musel nss zkoumati dále, zda nař. rozhodnutí jest ve shodě se zákonem. A tu dospěl k závěru, že nikoli, na základě těchto úvah:

Správní úřad odepřel st-li v roce 1928 výměrem z 27. listopadu 1928 a později v roce 1929 výměrem z 18. února 1929 postup do vyšších požitků z toho důvodu, že st-l byl v roce 1927 nepříznivě kvalifikován a sice kvalifikací provedenou podle § 14 vl. nař. č. 113/26 přednostou služebního úřadu, kterážto kvalifikace byla k stížnosti st-lově ve II. instanci podle § 17 vl. nař. potvrzena kvalifikační komisí příslušnou pro pragmatikální úředníky při zemském úřadě v Bratislavě. Žal. úřad potvrdil k odvolání st-lovu výměr zem. úřadu v Bratislavě z 18. února 1929 z důvodů nař. výměru, převzal tedy důvody první instance.

V době podaného odvolání z 27. února 1929 nebyl sice st-l ještě ve veřejnoprávním poměru, neboť pomocným kancelářským úředníkem ve veřejnoprávním poměru byl ustanoven teprve v listopadu téhož roku. Když však žal. úřad o podaném odvolání rozhodoval, t. j. dne 11. dubna 1930, byl již jiný stav věci, neboť bylo mezitím zemským úřadem již vysloveno, že st-l se stal od 1. ledna 1926 veřejnoprávním pomocným kancelářským úředníkem. Pro takovéto úředníky provádí kvalifikaci podle § 89 odst. 3 vl. nař. č. 113/26 a § 14 služ. pragm. č. 15/1914 ř. z. v I. instanci nikoli již přednosta služebního úřadu, jak tomu jest u oficiantů v poměru soukromoprávním, nýbrž kvalifikační komise a tedy v daném případě kvalifikační komise pro pragmatikální úředníky při zem. úřadě v Bratislavě a z výroku jejího lze vznésti stížnost podle § 20 služ. pragm. ke kvalifikační komisi ústředního úřadu (zde min. vnitra).

Žal. úřad rozhoduje o st-lovu odvolání v příčině postupu do vyšších požitků, tedy jako stolice odvolací s pravomocí nikoli jen kasační, nýbrž i reformační, byl povinen přihlédnouti ke skutečnosti, že se st-l dodatečně nastalým jmenováním stal pomocným kancelářským úředníkem ve veřejnoprávním poměru se zpětnou účinností od 1. ledna 1926, že tedy ona kvalifikace za rok 1927 provedená pro něho jako kancelářského oficianta v soukromoprávním poměru pozbyla právní účinnosti, poněvadž ji měl prováděti jiný úřad než ji skutečně provedl. Když žal. úřad k tomu nepřihlédl, jest rozhodnutí jeho nezákonné.

Č. 10.360.

Jazykové právo: I. * Ustanovení odst. 2 čl. 80 jaz. nař. č. 17/26, předpisující, aby v obcích, jejichž jednací jazyk není československý, byly návrhy učiněné v jazyku státním přeloženy do jednacího jazyka obce a návrhy učiněné v jazyku jednacím přeloženy do jazyka československého, jestliže některý člen obecního zastupitelstva, rady nebo komise o to požádá, jest kryto jazykovým zákonem. — II. * Ustanovení odst. 4 čl. 80